

situation nødvendig så, at det var det, der prægede dagsordenen, for det er jo ikke det, de baltiske lande ønsker. Danmarks synspunkt, dette Folketings synspunkt er, at de baltiske lande skal have de samme muligheder i forhold til NATO-udvidelsen som andre, og det er dér – hvad skal vi sige – eftertrykket i politikken skal ligge.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl endnu en gang: Der foreligger ikke et forslag om integrering i Schengen. Formandskabet har planer om at fremlægge et forslag. Vi vil fra den danske regerings side sikre, at forbeholdet består, når regeringskonferencen er slut. Hvordan det skal sikres, kan ikke siges i dag, da vi ikke kender det forslag, som det skal knytte an til. Det er i virkeligheden ikke så indviklet.

Og endelig til hr. Keld Albrechtsen: Ja, hvis det er et skred at henvise til Edinburgh-Afgørelsen, så ved jeg ikke, hvad det er. Det kan da ikke være et skred, når jeg i mit svar henviser til ordlyden af Edinburgh-Afgørelsen. Den har vi trods alt kendt, lige siden forhandlingerne blev fuldført og også forud for folkeafstemningen i 1993. Det er der bestemt ikke noget skred i.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Det kan godt være, at vi ikke kommer længere i diskussionen om de baltiske lande, men jeg synes, det er en meget, meget hurtig konklusion, man kommer til. For hvad bliver realiteten, når vi får NATO-udvidelsen? Realiteten bliver, at Polen, Tjekkiet og Ungarn rykker fra at være associerede partnere i forhold til Den Vesteuropæiske Union til at blive associerede medlemmer. De får altså en stærkere tilknytning til Den Vesteuropæiske Union. Dem, der så står tilbage som associerede partnere i Den Vesteuropæiske Union, er Bulgarien, Slovakiet, Estland, Letland og Litauen.

Jeg er da overbevist om, at de gerne ville have, om man i forbindelse med alt det, vi diskuterer nu – regeringskonferencen, Den Vesteuropæiske Union osv. – kunne finde ud af, om man kunne give begrebet associerede partnere mere indhold, end det har i dag. Reelt har det jo ikke ret meget indhold, ud over at man har lov til at møde op til nogle ganske uformelle møder.

Det er jeg overbevist om at de vil være interesseret i, og derfor kan jeg ikke tilslutte mig den konklusion, udenrigsministeren kom til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 55:

Forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om forløbet af regeringskonferencen i EU?«

Af Ove Fich (S), Charlotte Antonsen (V), Kent Kirk (KF), Steen Gade (SF), Elisabeth Arnold (RV), Annette Just (FP), Keld Albrechtsen (EL), Addi Andersen (CD) og Kristian Thulesen Dahl (DF).

(Forespørgslen anmeldt 14/3 97. Fremme af forespørgslen vedtaget 20/3 97).

Begrundelse

Ove Fich (S):

Vi har nu i godt 4 timer drøftet regeringens redegørelse om EU's regeringskonference. Formålet med denne forespørgsel er ikke, hvilket jeg gerne vil understrege, at gentage debatten én gang til. Formålet er, at give Folketinget mulighed for at drage en konklusion af debatten i form af en dagsorden, fordi den eksisterende forretningsorden jo desværre ikke gør det muligt i relation til redegørelsesdebatten.

Derfor har partierne ønsket at stille denne forespørgsel, således at vi kunne drage en konklusion.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg har dels set, dels lyttet til den debat, der har udspondet sig i 4 timer.

Jeg har en fornemmelse af, at det har været en god debat. Jeg synes, at udenrigsministeren på fortræffelig måde har redegjort for situationen, og jeg skal ikke gentage det, der tegner sig i regeringskonferencen.

På den baggrund håber jeg, at vi kan samles om en fornuftig konklusion.